

SVETA NOČ

(Božična igrice prirejena po fr. Glibotiču)

Osebe: Boris, Franček, Janko, Peter in drugi dečki

Dogaja se (v cerkvi) pred jasticami. Naj se po možnosti napravi oltar tako visok, da bodo ljudje mogli dečka videti. Oltar naj bo pregrnjen s preprogo, tako da se lahko kdo zadaj skrije. Na oder stopnice. Zastor pride prav, ni pa potreben. V ozadju skrit harmonij z organistom ali magnetofon.

1. prizor

Boris sam

Iz ozadja komaj slišna pesem ali melodija: "Sveta noč..." ali pritrkavanje.

Boris: (pride od strani, boječe se ozira okrog, da ga ne bi kdo videl, gre mu na jok)

O božično detece Jezus! Ali boš sprejel nazaj izgubljenega sina, ki te je zatajil, kakor nekoč Peter in te izdal kakor nekoč Juda? Ali mi boš nocoj v tej sveti noči odpustilo? Ali boš, Jezus, napolnil mojo žalostno dušo z veseljem svete noči? Kako sem lačen tvoje ljubezni. Pred dvema letoma sem bil še tvoj ministrant, dober in priden. Hodil sem k maši, obhajilu, verouku, rad sem molil in prepeval v cerkvi. Potem sem pa vse to zavrgel. Slabi tovariši so me od tega odtrgali. Z njimi sem se družil, nehal sem hoditi v cerkev in k verouku. Namesto tega sem se okrog potepal, pretepal in preklinjal. Toda nisem bil srečen, ampak žalosten.

Zato se danes vračam k tebi, dragi Jezus. Prišel sem sedaj, ko ni še nikogar v cerkvi, da te še pred polnočnico prosim odpuščanja in ti obljubim, da bom od sedaj spet tvoj dobri Boris.

(Zasliši prihajanje dečkov. Boris se skrije za oltar, pod preprogo ali kamor je primerno).

2. prizor

Franček, Janko, Peter in drugi.

Franček: Najprej počastimo Jezusa na oltarju, potem bomo šli pogledat jaslince.

Vsi: (Zapojejo eno kitico evharistične pesmi, ali pa samo pokleknejo): Hvaljeno in češćeno naj vedno bo - presveto Rešnje Telo!

(Nato se povzpnejo na oltar in občudujejo jaslince): O, o,o!

Franček: Glejte, kako lepe jaslince.

Janko: Kako je Jezus razširil svoje ročice.

Peter: Kakor bi nam hotel vsem reči: Pridite vsi k meni. Kako rad vas imam.

Franček: In kako lepa zvezda. Ona nam kaže pot k Jezusu.

Janko: Zvezda pomeni našo sveto vero, ki vse ljudi vodi k Jezusu.

Peter: Zvezda pomeni tudi sveto Cerkev, ki nas uči, kako moramo živeti, da pridemo v nebese.

Franček: Kako smo srečni, da se vse to pri verouku učimo.

Edi: O mali Jezuzšček! Dvigni svoje rokice in nas blagoslovi, da bomo vedno tako živeli, kakor nas ti učiš.

Peter: Dragi Jezus, ne daj, da bi kdo od nas kdaj tebe zapustil in zašel na slaba pot.

Franček: Koliko jih je, ki so bili pred leti še dobri in pridni, sedaj jih pa ni več med nami.

Janko: Meni je od vseh najbolj žal za Borisa. Se spominjate, kako je pred dvema letoma še pel skupaj z nami pri polnočnici?

Vsi: Z nami je hodil k maši, obhajilu in verouku...

Peter: Potem ga je pa naenkrat zmanjkalo.

Franček: Začel se je družiti s tistimi dečki, ki grdo govorijo in se slabo obnašajno. Nekoč se je tudi meni smejal, ko me je videl, da grem v cerkev.

Janko: Jaz sem pa slišal, da je bil lani za Božič zelo žalosten. Vleklo ga je v cerkev pred jaslice, pa se ni upal, ker ga je bilo sram. Tudi vest ga je pekla.

Peter: Ali res Janko? To pomeni da je lani še vedno imel rad Jezusa.

Edi: Bog ve, ali ga ima tudi letos še rad?

Franček: Jaz bi bil tako vesel, če bi se Boris spet vrnil med nas. In seveda, če bi bil tako dober, kot je bil včasih.

Janko: Veste kaj, fantje? Kaj pa če bi mi prosili božično Dete Jezusa, da nam ga nazaj pripelje. Naša mama je rekla, da nas Jezus prav gotovo usliši, če ga v božični noči kaj pred jaslicami prosimo.

Vsi: Dajmo, dajmo, prosimo ga.

Franček: Peter, ti začni.

Peter: Najprej pokleknimo in se lepo pokrižajmo.

Vsi: (Pokleknejo, če je mogoče) V imenu Očeta...

Peter: O dragi, mali Jezus, spreobrne našega prijatelja Borisa.

Vsi: Prosimo te, usliši nas!

Peter: Pripelji ga spet k nam nazaj, da bo z nami hodil k maši, verouku, da bo molil in prepeval.

Vsi: Prosimo te, usliši nas!

Peter: Daj, da ti vsi mi ostanemo zvesti do konca življenja in da te nihče od nas ne bo nikoli zapustil.

Vsi: Prosimo te, usliši nas!

Peter: Dragi Jezus, spreobrne vse grešnike celega sveta in daj, da bi vsi ljudje obhajali vesele božične praznike.

Vsi: Prosimo te, usliši nas!

Peter: Tako, sedaj pa skupno zmolimo Oče naš.

Vsi: Oče naš... Zdrava Marija... Slava Očetu... V imenu Očeta... Amen.

Janko: Kaj pa če bi sedaj zapeli: Poslušajte vsi ljudje...

Vsi: Pa res, zapojmo!

Franček: Kdo bo pa začel? Mene boli grlo.

Peter: Jaz sem tudi prehlajen. Ne morem.

Janko: Škoda, da ni več med nami Borisa. On je znal najbolje začenjati.

Edi: Res, škoda, da ni med nami Borisa.

3. prizor

Boris: (se privleče iz skrivališča) Tukaj sem. Janko, Franček, Peter, Edi. Tukaj sem. Vse sem slišal, kar ste govorili. Ali me res sprejmete nazaj?

Vsi: (se čudijo, si dajejo roke in se pozdravljajo)

Peter: Boris, ali si res ti? Tukaj v cerkvi? Pozdravljen, kdo bi si mislil.

Franček: Ali je res, ali samo sanjam?

Boris: Res je, res je, dragi Franček. Niso sanje. Bil sem izgubljen sin, pa me je Jezus spet našel. Bil sem izgubljena ovca, pa me je Dobri Patir nazaj pripreljal.

Peter: Boris, ali boš sedaj spet naš? Za zmeraj naš prijatelj?

Boris: Bom, vaš bom. Še bolj ko vaš, bom Jezusov.

Vsi: Hvala Bogu! Kako dober je Jezus!

Franček: Kaj bodo rekli tvoji tovariši, Boris?

Boris: Kaj bodo rekli? Naj rečejo, kar hočejo. Jaz ne bom več hodil knjim. Kako sem se pri njih počutil žalostnega in nesrečnega, sedaj sem pa spet vesel, ko sem pri vas. Ali me res sprejemate nazaj? Kar verjeti ne morem!

Franček: Sprejmemo te, Boris, če boš spet tako dober, kot si bil nekoč.

Edi: Ali boš spet hodil z nami k maši in verouku?

Janko: Ali boš spet z nami molil in prepeval kakor nekoč?

Boris: Bom, dragi moji stari prijatelji, bom. To sem že obljubil Jezusu tukaj pri hlevčku, preden ste vi prišli. Bil sem čisto sam v cerkvi, potem ste prišli vi, pa sem se skril. Trdno sem sklenil, da bom šel takoj sedaj k spovedi. Komaj že čakam. Potem bomo šli pa pri polnočnici skupaj k obhajilu. Kako bo to lepo.

Peter: Kako bo to lepo. Hvala Bogu! Kako dober je Jezus!

Vsi: Kako bo to lepo. Hvala Bogu! Kako dober je Jezus.

Janko: Sedaj pa zapojmo našo najljubšo božično pesem: Poslušajte vsi ljudje...

Vsi: Saj res, dajmo zapojmo.

Peter: Boris, kar ti začni. Saj gotovo še znaš. Ti znaš najbolje.

Boris: O, pa kako rad. (od veselja se briše oči) Poslušajte vsi ljudje...

Vsi: (Poprimejo za njim in pojejo. Zastor pade, če je. Če ne, med petjem odidejo.)